

„Credința în Hristos este izvor de viață veșnică”

În Duminica a 2-a după Paști, a Sfântului Apostol Toma, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învățătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” al Reședinței Patriarhale. Preafericirea Sa a subliniat faptul că Evanghelia citită în cadrul Sfintei Liturghii (Ioan 20, 19-31) ne arată că, de fapt, credința în Hristos este izvor de viață veșnică.

Întâistăătorul Bisericii noastre a precizat că prima întâlnire a Mântuitorului Iisus Hristos cu ucenicii Săi după Învierea Sa este o lucrare de a-i convinge pe ei că El este Cel răstignit și Cel înviat din morți. Făcând referire la cea de a doua întâlnire a Mântuitorului Iisus Hristos cu ucenicii Săi, când era prezent și Sfântul Apostol Toma, Părintele Patriarh Daniel a explicat faptul că Sfântul Toma a mărturisit nu doar Învierea lui Hristos, ci și dumnezeirea Sa: „A răspuns Toma și a zis: Domnul meu și Dumnezeu meu!” (Ioan 20, 28). „Sfântul Apostol Toma a mărturisit că Iisus Cel răstignit, mort și înviat este Domnul vieții și este Dumnezeu adevărat. Atunci, Mântuitorul i-a zis: «Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut» (Ioan 20, 29). Vedem că Mântuitorul Iisus Hristos îl vindecă de îndoială pe Apostolul Toma, încredințându-l de adevărul Învierii Sale din morți și în același timp îi fericește pe cei care cred în Hristos, deși nu L-au văzut cu ochii lor trupești.

Această fericire pe care o pronunță Iisus ne arată că de fapt credința în Hristos este un mod de cunoaștere diferit de cunoașterea prin simțuri, prin atingere. Cunoașterea prin simțuri este una limitată. Cunoașterea prin credință este o vedere duhovnicească, o simțire și o vedere duhovnicească a prezenței și a lucrării lui Dumnezeu în lume și în viața fiecărei persoane. De aceea, fericiți sunt cei care au această capacitate duhovnicească de a vedea prezența lui Dumnezeu dincolo de vederea prin simțuri, sau de cunoașterea prin atingere fizică”, a reliefat Patriarhul României.

În continuare, Preafericirea Sa a subliniat că prin credință se cunosc nu realitățile limitate, trecătoare din lumea aceasta, ci realitățile netrecătoare, duhovnicești, veșnice. „Prin credință noi stabilim o relație vie cu Dumnezeu. Credința nu este o convingere intelectuală că Dumnezeu există undeva în ceruri. Prin credință noi stabilim o legătură vie, care se manifestă prin iubire față de Dumnezeu și are ca rezultat în sufletul omului o bucurie binecuvântată de Dumnezeu, o bucurie care nu este din lumea aceasta, ci dăruită de Dumnezeu ca răsplată a credinței. În acest sens, Sfântul Apostol Petru descrie modul de cunoaștere al lui Hristos în Biserică, prin credința ca legătură vie cu El. Această legătură se exprimă, în primul rând, prin rugăciune, prin convorbire cu Hristos Cel răstignit și înviat, iar în al doilea rând, prin împlinirea poruncilor Lui în viața credinciosului. «Pe El, fără să-L fi văzut, Îl iubiți; întru El, deși acum nu-L vedeți, voi credeți și vă bucurați cu bucurie negrăită și preamărită. Dobândind răsplata credinței voastre, mântuirea sufletelor» (I Petru 1, 8-9). Bucuria negrăită înseamnă că ea este mai presus de exprimare, mai presus de cuvinte, iar bucuria preaslăvită este o bucurie dăruită de Dumnezeu, este o bucurie din iubirea Preasfintei Treimi, este o bucurie din bucuria lui Hristos Cel răstignit, înviat și înălțat întru slavă la ceruri”, a arătat Părintele Patriarh Daniel.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a enumerat apoi modurile în care credincioșii se întâlnesc cu Mântuitorul Iisus Hristos. „Când credincioșii intră în biserică și se închină icoanei Mântuitorului

Iisus Hristos, ei se întâlnesc cu El. Se întâlnesc cu El prin ascultarea cuvintelor Evangheliei și prin mărturisirea credinței din Simbolul credinței sau Crezul ortodox (...), apoi, mai mult se întâlnesc cu Hristos prin împărtășirea cu Trupul și Sângele Lui. Această bucurie negrăită și preaslăvită se dobândește ca urmare a relației vii stabilite prin credință între credincios și Dumnezeu. Sfântul Maxim Mărturisitorul, atunci când dă definiția sau explică ce este credința, spune: credința este o legătură desăvârșită și mai presus de înțelegere între credincios și Dumnezeu. În concluzie, putem spune că duminica de astăzi ne îndeamnă să credem în Hristos Cel răstignit și înviat din morți, să ținem legătura cu El prin credință, să ne

împărtășim de prezența Lui în biserică prin toate slujbele (în mod deosebit prin Sfintele Taine) și să simțim bucuria credinței. Omul credincios este un om bucuros, un om care are în sufletul său prezența iubirii milostive a lui Hristos, bucuria lui Hristos și pacea lui Hristos. Această credință vie, mărturisitoare și aducătoare de pace și de bucurie este credința care ne dăruiește, încă din lumea aceasta trecătoare, arvuna vieții veșnice netrecătoare din Împărăția cerurilor”, a spus Preafericirea Sa.

— ziarullumina.ro